

[Socialministeren.]

Kræftpatienter og disses Familier til gode, jfr. § 265, og Udvalgsbetænkningen Bilag 5, Side 432—33.

Man har ikke regnet med, at Forslagets Bestemmelser om det meget store Omraade, Forsorgen for abnorme og tuberkuløse m. fl., vil medføre væsentligt forøgede Udgifter for Samfundet, udover ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til den udvidede Forsørgelse af Patienternes Familie m. v.

I Kapitel XIX omhandles *forskellige spredte Trangstilfælde*, der staar i Forbindelse med Særhjælpen, og hvor en eventuel Hjælp ligeledes kan ydes som Særhjælp uden Retsvirkninger, nemlig ifølge § 270 under visse Betingelser Hjælp *mellem* en Sags *Rejsning* og dens endelige Afgørelse, § 271: Lægehjælp, § 272: *Medicin, Massage- eller Badebehandling* m. v., der nu er Fattighjælp, men det sociale Udvalg kan dog her, hvor det nærer Betæneligheder, trods foreliggende Lægeattest forlange Spørgsmaalet afgjort af overordnet Myndighed for at hindre Misbrug, jfr. § 273; § 274, der omhandler *kommunal Sygehjælp*, dog kun for højst 14 Dage ad Gangen, og som særlig tilsigter at spare de dyre Sygehusbehandlinger, hvor disse ikke er absolut paakrævede, § 276 om midlertidig Sygehjælp ved *Ulykkestilfælde*, hvor tilskadekomne er trængende og ikke i Sygekasse, dog at Direktoratet for Ulykkesforsikringen holder Udvalget underrettet om Afgørelsen i Sagen; § 277, der omhandler en midlertidig, i Loven begrænset, Hjælp under en Hustrus Sygehusbehandling, naar hun er Medlem af Sygekasse, Manden trængende og der er flere Børn i Hjemmet, en Bestemmelse, der længe har været tiltrængt i disse for et ubemidlet Hjem særlig vanskelige Tilfælde, § 278 om *Begravelseshjælp*, § 279 om *Husvildehjælp*, der udvider Fattiglovens § 66 til ogsaa at gælde Byerne, men samtidig udtrykkelig gør Huslejerestancer til Kommune-gæld, § 280 om direkte Hjælp til et Stedbarn, som Stedfaderen eller -moderen ikke har Forsørgelsespligt efter for min Ændring af Forholdene her efter de tidligere skildrede Regler i § 4; § 281 om en særlig Hjælp under *Indkaldelse til ekstraordinær Militærtjeneste*, vel at mærke kun til Sygekassemedlemmer og kun svarende til den Pengehjælp, de i øvrigt har sikret sig selv i Sygdomstilfælde, § 283, der omhandler Hjælp til *forkliste eller hjemsendte Sømænd*, og § 284, der udelukker Særhjælp til *Medlemskontingenter* udenfor de i Folke- og Arbejdsløshedsforsikringen angivne Tilfælde.

Udgifterne til Afhjælningen af disse spredte Trangstilfælde lader sig ikke opgøre

med nogen tilnærmelsesvis Rigtighed, et Forsøg herpaa vil heller ikke være af større Interesse, idet de fleste af de nævnte Trangstilfælde hidtil vil være blevet afhjulpnet med Fattighjælp eller Hjælpekassehjælp, saaledes at Betydningen af paagældende Lovbestemmelse væsentligst er den at fastslaa, at Hjælpen er Særhjælp under visse nærmere angivne Betingelser. Dog har man ment, at Udgiften til Lægehjælp og Begravelse vil falde med ca. 50 pCt. eller henholdsvis 190 000 Kr. og 250 000 Kr., medens man har opgjort Udgifterne til Medicin til 150 000 Kr. til kommunal Sygehjælp til 500 000 Kr., til Understøttelse under Hustruens Sygehusophold til 200 000 Kr. og til Understøttelse under ekstraordinær Militærtjeneste til 100 000 Kr., men samtidig vil saa godt som alle disse Udgifter blive opvejet gennem tilsvarende Besparelser paa skønmæssig Hjælp og paa Sygehusudgifter m. v.

Under sidste Kapitel, Kapitel XX, om Særhjælp, omhandles endelig *offentlig Skolebespisning*, §§ 286—89, der afløser den gældende Lov af 23. Maj 1902. Den kan ogsaa ydes i November, men der er givet nærmere Regler om Samarbejde mellem det sociale Udvalg, den eventuelle Skolelæge og Læreren eller Lærerraadet for at udelukke Misbrug. For at opmuntre Bestræbelserne i disse Henseender er det foreslaaet, at Statskassen skal stille et Beløb af 100 000 Kr. til Raadighed til delvis Refusion af Kommunens Udgifter. Man regner med, at de samlede nuværende Udgifter, ca. 250 000 Kr., vil fordobles, saaledes at der altsaa falder en Merudgift paa 100 000 Kr. paa Staten og 150 000 Kr. paa Kommunen.

Afsnit V omhandler *Laan hos Kommunen* til Afhjælning af et rent forbigaaende Trangstilfælde hos en i øvrigt selvhjulpnen Familie, jfr. § 293. Hjælpen kan kun ydes i meget begrænsede Tilfælde; den kommunale Laaneafdelings Midler er indskrænket til 60 Ø. aarlig pr. Indbygger, og samtidig har man baade begrænset det sociale Udvalgs Kompetence og stillet ret strenge personlige Betingelser til Laantageren, der skal stille Kaution eller Pant. Laanene, der normalt ligger mellem 20 og 200 Kr., er rentefri, men skal tilbagebetales i Løbet af 2 Aar; i øvrigt henviser jeg om hele dette nye Institut, der egentlig udfylder Hjælpekassernes nærmest liggende Opgave og bøder paa Mangelen af overkommelige Laanemuligheder for Smaafolk nu, til de detaillerede Regler i §§ 290—303 med Bemærkninger. Man har anslaaet Kommunernes Tab ved Laaneinstitutionen til højst $\frac{1}{3}$ af Maksimumslaanebeløbet, eller ca.